

MOGUĆNOSTI RADNIČKOG (SAMO) ORGANIZOVANJA DANAS?

RADNICI Jugoremedije u ovom broju daju svoj prilog pogledima na društvene borbe u Srbiji u doba privatizacije, koji se međusobno dopunjuju sa nastavkom naše diskusije sa ministrom Nikolom Selakovićem. Da podsetimo, diskusija je započela našim obraćanjem ministru zbog nepostupanja tužilaštva po krivičnim prijavama radnika, nastavila se odgovorom iz njegovog kabineta da ministar za ta pitanja nije nadležan, zbog čega smo mu se u prethodnom broju biltena obratili otvorenim pismom. Poslednji odgovor od gospodina Selakovića stigao je kroz njegovo javno saopštenje od 4. septembra.

Aktivnosti koje predstavljamo u ovom broju, kao i dosadašnje diskusije u okviru serije „Radnici i politika“, vode nas ka pitanju mogućnosti radničkog (samo)organizovanja danas, koje ćemo razmatrati sutra u 18.00 u prostorijama Učitelja neznalice u resavskoj 21. Dobrodošli! Učitelj neznalica i njegovi komiteti

Udruženje radnika i prijatelja Trudbenika, Beograd
Udruženje akcionara i bivših radnika Srboleka, Beograd
Udruženje građana za zaštitu ljudskih prava radnika URANAK, Beograd
Učitelj neznalica i njegovi komiteti, Beograd
UG Ravnopravnost, Zrenjanin

Povodom javnog odgovora ministra pravde Nikole Selakovića na naše otvoreno pismo

Poštovani gospodine ministre, Moramo vam pre svega da vam se zahvalimo na javnom odgovoru koji ste 4. septembra dali na naše otvoreno pismo, i da vam odamo priznanje da ste jedini političar u Srbiji koji uredno odgovara na naše podneske, kako na predstave radnika pojedinačnih preduzeća u vezi sa njihovim stečajnim predmetima, tako i na naše zajedničke inicijative, kao što je predlog načela za izmene Zakona o stečaju koje smo vam dostavili decembra prošle godine. Primer koji dajete je za svaku pohvalu u društvu u kom „ljudi od ugleda“ ne smatraju da su im radnici dostojni sagovornici, a Vladina većina u parlamentu donosi zakone po hitnom postupku, oduzimajući građanima ustavno pravo na javnu raspravu. Što se tiče sadržaja vašeg odgovora, slažemo se sa vašim načelnim stavom da se moraju pronaći odgovorni za pljačku naših fabrika, ali ne vidimo da Vlada u kojoj ste vi ministar, niti vaše Ministarstvo preduzimaju bilo kakve konkretne mere da do pronalazjenja krivaca zaista i dođe. Pritom zaista nema potrebe da vi nas podsećate da „neke stvari je bilo potrebno mnogo ranije rešavati“, i da žalite što se „u onim vladama koje su upravljale Srbijom do 2012. godine, nije pojavila čvrsta volja i što je izostala snažna inicijativa tadašnjih nosilaca vlasti da nadležne pravosudne institucije dobiju vetar u leđa u borbi protiv kriminala i sistemske korupcije“. Upravo su radnički protesti u tom preiodu ukazivali na probleme o kojima govorite i upozoravali na moguće katastrofalne posledice koje su nas potom i zadesile. Činili smo to pre 2012. godine mnogo doslednije i kompetentnije nego bilo ko u društvu, uključujući i tadašnje opozicione partije. Na taj period i gorka iskustva progona i ignorisanja smo stavili tačku 2012. godine kada smo na izborima podržali stranke koje su zauzele stav da se moraju pronaći odgovorni. To je bilo pre više od dve godine.

Šta smo u međuvremenu dobili, osim što su naši zahtevi postali deo vladajuće retorike? Poslednje suđenje Jovici Stefanoviću Niniju za zloupotrebe koje su uništile Srbolek održano je juna 2012. godine, kada je sud Stefanoviću skinuo zabranu na raspolaganje akcijama Srboleka i drugih preduzeća koja je kupovao u privatizaciji. Nakon toga je zakazivano više ročišta koja nisu održana iz različitih razloga (jednom prilikom se Stefanović nije pojavio jer se prethodnog dana razboleo, drugi put je sudija propustila da ga dovedu iz pritvora, zatim je pušten sa nanogicom u kućni pritvor, gde posle nije mogao da mu se uruči poziv; pored toga, dva ročišta su bila zakazana u isto vreme u Prvom opštinskom sudu, gde se Stefanoviću sudi za Srbolek, i u Specijalnom sudu, gde mu se sudi za Jugoremediju, pa se predmet Srbolek neko vreme selio u Specijalni sud da se spoji sa predmetom Jugoremedija, pa ima novi broj, pa nema novi broj, pa se vratilo nazad u Prvi opštinski sud, pa su dva puta menjane sudije u predmetu Srbolek i svakoj od njih se moralo dati vreme da se upozna sa predmetom...). U predmetu Jugoremedija postupak protiv Stefanovića odvija se nešto brže, ali svakako sa puno manje entuzijazma državnih organa nego prigon članova uprave koju su nakon smene Jovice Stefanovića izabrali mali akcionari sa zadatkom da spase fabriku od propasti. Ovaj zadatak su izvršili, što dokazuje i nedavno urađena procena fabrike, ali su članovi te uprave u mandatu vaše Vlade pohapšeni, optuženi za uništavanje fabrike zajedno sa Stefanovićem, a fabrika bez ikakve potrebe gurnuta u stečaj. Ovo što smo upravo izneli dešava se u onim predmetima koje je vaša Vlada istakla kao prioritete za obračun sa korupcijom, takozvane „24 privatizacije“. O predmetima Vizahem i Trudbenik ne možemo navesti dovoljno tragikomičnih detalja i obrta jer se u njima jednostavno ništa ne događa. Još od 2008. godine (Vizahem), odnosno od 2009. (Trudbenik) procesno po krivičnim prijavama koje su podneli radnici, koliko je nama poznato, nije preduzelo niti jednu jedinu prethodnu radnju, kako pre tako ni nakon 2012. godine. Razlika je samo u tome što krivična prijava Vizahema i dalje tavori u tužilaštvu, a predmet Trudbenik je, kao još jedna od „24 privatizacije“, nakon promene vlasti prešao na policama specijalnog tima u Palati Srbija. Istu sudbinu deli i krivična prijava koju su podneli radnici Srboleka; naime, suđenje Stefanoviću za zloupotrebe u Srboleku o kom smo prethodno govorili, vodi se po krivičnoj prijavi koju je podnela policija i koja se samo donekle poklapa sa predmetom krivične prijave radnika.

Jasno je da navedeni primeri nisu izuzeci i da problem nije u pojedinačnom nepostupanju tužilaštva i suda po našim, ili nekim drugim krivičnim prijavama. Stanje u institucijama koje je uzrok njihovog nekvilitetnog i neefikasnog rada u pojedinačnim predmetima apsolutno spada u odgovornost Vlade i Ministarstva pravde, jer je izgradnja kapaciteta za kvalitetan i zakonit rad ovih institucija apsolutna odgovornost parlamenta i vlade, i u okviru vlade naročito vašeg ministarstva. Od 2012. godine do danas Vlada je sprovedla reformu pravosuđa, odnosno završila je reformu koju je započela prethodna, tako da je vaša Vlada u potpunosti odgovorna za današnje stanje u ovim institucijama, za njihov loš rad i za pun kontinuitet sa periodom od pre 2012. godine. Takvo stanje je rezultat realizacije političke volje vaše vladajuće većine, sprovedene kroz završetak reforme pravosuđa, odnosno realizacije vašeg predizbornog obećanja da ćete poboljšati kvalitet i efikasnost rada pravosuđa. To obećanje ne samo da nije ispunjeno, već je reforma dovela do beskriljnog odlaganja i izbegavanja da se reše politički osetljiva pitanja, na prvom mestu pitanje odgovornosti za pljačku u privatizaciji.

Mi ćemo vaš odgovor od 4. septembra proslediti tužilaštvima koja postupaju u našim predmetima, kako bi im pokazali da imaju vašu podršku i „vetar u leđa“, a od vas i dalje očekujemo konkretan odgovor šta ćete vi, vaše Ministarstvo i Vlada preduzeti da tužilaštvo i sud počnu kvalitetno i zakonito da rade poslove iz svoje nadležnosti. Deklaracija koju ste izneli u svom odgovoru je razlog zbog kom smo strankama iz vaše Vlade ukazali poverenje na izborima 6. maja 2012. godine.

U Beogradu, 10. septembra 2014. godine

za samoobrazovanje

RILTEN

drustvena pitanja

uciteljneznalica.org

Imenovati TO ratom

Da li će država zaštititi javni interes u „Jugoremediji“?

Serija okruglih stolova

RADNICI I POLITIKA III sesija

Petak 12. septembar 2014. godine u 18:00 h
Učitelj neznalica i njegovi komiteti
Resavska 21, stan br. 5, Beograd

Učitelj neznalica i njegovi komiteti vas poziva na treći u seriji okruglih stolova *Radnici i politika*, na temu:

Mogućnosti radničkog (samo)organizovanja danas? Posvećeno Pavlušku Imširoviću, višedecenijskom borku za radničku politiku

U Seriji okruglih stolova: RADNICI I POLITIKA istražujemo mogućnosti formiranja radničke partije i/ili partije rada. U diskusiji obuhvatamo nekoliko aspekata – konceptualni, istorijski i praktični, odnosno aktuelni.

Seriju smo započeli razmatranjem konceptualnog okvira da nam se ne bi dešavalo da pojedine pojmove, termine i uslove u daljim razgovorima prihvatamo zdravo za gotovo. Centralni međusobno povezani pojmovi/termini u diskusiji bili su vlast radnika i radničko vlasništvo. Zaključili smo da radničko vlasništvo u svojoj kapitalističkoj formi, tj. u formi radničkog akcionarstva i zadrugarstva, jeste u prethodnom preiodu, u vrlo specifičnim i nepovoljnim istorijskim okolnostima davalo izvestan, vrlo skučen i konfuzan prostor za proizvodnju radničkog političkog sadržaja, te da je bez sumnje pozitivno to što su radnici taj i takav prostor blagovremeno i odlučno koristili kako bi sačuvali pozicije osvojene u vreme SFRJ, ali da je ovaj oblik konstitutivno privremeni i da ne može dovesti do uspostavljanja, niti do očuvanja vlasti radnika.

Prošlog petka, na 2. sesiji, razgovarali smo o pojmu političke partije i mogućnosti da posredstvom partije radnička politika

dođe na vlast! Imajući u vidu represiju koji su sproveli i sprovode jednopartijski i višepartijski sistemi, uključujući i partije koje to čine u ime radnika, ili naroda, razmatrali smo pitanje koji strukturu i sadržaj bi partija trebalo da ima u društvu da bi dala odgovor za različite rasecepo koji u njemu postoje. Obuhvaćeno je i pitanje da li je partija reprezentacija jedne grupe sa jednim ili više interesa ili ima pretenziju da predstavlja celo društvo, odnosno društvo kao celinu. Takođe, govoreno je i o tome kakav je odnos partije prema državi kada dođe na vlast, šta se menja kada njena relativna pozicija postaje „državna“, kako može da uspostavi i zadrži distancu između sebe i države da ne bi zatvorila sve debate unutar sebe...

Istorijski aspekt otvaramo na 3. sesiji, u petak, 12. septembra 2014. razgovorom o radu nedavno preminulog Pavluška Imširovića na stvaranju radničke politike i pokušaju formiranja Revolucionarne radničke partije početkom 70-ih godina prošlog veka, a zatim i o drugim pokušajima stvaranja nezavisnih radničkih organizacija u socijalističkoj Jugoslaviji, kao i o odnosu intelektualaca i radnika u procesu artikulacije radničke politike i nezavisnog radničkog organizovanja.

Izdavač:
Učitelj neznalica i njegovi komiteti

Urednik:
Ivan Zlatić

Dizajn i prelom:
Matija Medenica

Imenovati TO ratom

Savez za radničko društvo

donator:

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO • OPEN SOCIETY FOUNDATION

partneri:

PO predlogu HYPO-ALPE-ADRIA-BANK a.d. Beograd otvoren je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom JUGOREMEDIJIA FABRIKA LEKOVA AKCIONARSKO DRUŠTVO, ZRENJANIN, rešenjem Privrednog suda u Zrenjaninu, Posl. br. St. 300/2012 od 27. decembra 2012. godine, iz razloga previđenog u članu 11. stav 2. tačka 1. Zakona o stečaju.

U prethodnom stečajnom postupku, radi utvrđivanja ispunjenosti uslova za otvaranje stečajnog postupka, napravljen je obiljan propust jer nije bila urađena procena imovine stečajnog dužnika. Imovina „Jugoremedije“ je bila samo okvirno procenjena, od strane stečajnog upravnika, na iznos od 22 miliona evra. Od te procene, stečajni upravnik se i sam ogradio, navodeći na ročištu da za adekvatnu procenu imovine nije bilo vremena.

Punomoćnik stečajnog dužnika je na pomenutom ročištu naveo činjenicu da je imovina „Jugoremedije“ 2010. godine bila procenjena DNT metodologijom, na iznos od 56 miliona eura, ali sudija to nije uzela u obzir. Poverioci smatraju da u prethodnom periodu čak ni ovako visoka procena „Jugoremedije“ nije poboljšala njen kreditni rejting, i to iz razloga što je veliki pritisak države na fabriku, koji obuhvata smanjenje cena njenih lekova ispod nivoa rentabilnosti i konstantne policijske istrage kojima je dat ogroman publicitet, doveo do toga da „Jugoremedija“ uprkos visokoj proceni ne može da nađe ni investitora ni da dobije kredit od banke.

U ovom postupku, očigledno je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, jer su bitne činjenice pogrešno utvrđene, odnosno nisu bile utvrđene. Na to nepobitno ukazuju nove činjenice i novi dokazi.

Tek nakon otvaranja stečaja, novi stečajni sudija je doneo Zaključak od 20. novembra 2013. godine, kojim je naloženo Gradskom zavodu za veštačenje u Beogradu da izvrši procenu tržišne vrednosti celokupne imovine stečajnog dužnika (pokretne, nepokretne, prava, sa posebnim osvrtom na procenu prava intelektualne svojine), kao i procenu tržišne vrednosti kapitala.

Zaključkom Privrednog suda u Zrenjaninu, od 3. februara 2014. godine, izvršena je dopuna zadatka za veštačenje i naloženo je procenitelju da iskaže vrednost imovine i kapitala stečajnog dužnika, prinosnom metodom-DNT (diskontovanja novčanih tokova), u skladu sa odredbama Uredbe o metodologiji za procenu vrednosti kapitala.

Nakon izvršenog veštačenja, procena imovine je pokazala da ne postoji prezaduženost dužnika, tj. da obaveze dužnika nisu veće od njegove imovine (test bilansa stanja) i da „Jugoremedija“ A.D. nije morala da ode u stečaj.

Imajući u vidu činjenice da Fabrika lekova „Jugoremedija“ postoji od 1961. godine, da je u kontinuitetu bila partner poznatih proizvođača lekova „HOECHST“, „Aventis Pharma S.A.“ i drugih, da je implementirala standarde ISO 9001, da je uložila ogromna sredstva od 8-10 miliona eura u ambijentalne uslove proizvodnje po GMP smericama (dobra proizvođačka praksa) i da je u svom programu proizvodila 70 vrsta lekova, procenitelji su Nalazom veštaka G - 1143/13 od 26. juna 2014.g. procenili imovinu „Jugoremedije“ na 68 miliona evra.

Podsećamo, da je investiciju u usklađivanje sa standardima GMP trebalo da realizuje privatizacioni kupac Jovica Stefanović – Nini, po ugovoru o kupoprodaji državnog udela, koji je bio zaključen još 2002. godine, ali on to nije uradio. Nakon raspada ugovora sa privatizacionim kupcem, postojala je realna opasnost da dođe do potpuno zatvaranja nekih delova fabrike, po nalogu Ministarstva zdravlja, zbog loših uslova proizvodnje (penicilini). Nova uprava fabrike je učinila ogromne napore da akumulira sredstava za investiciju, ali to nije bilo dovoljno. Deo novca za rekonstrukciju je morao da se obezbedi iz kredita. Aplikacione je kod Fonda za razvoj, Razvojne banke Vojvodine i dva puta kod SIEPA-e, ali bez uspeha. Dobijen je samo manji deo sredstava od Razvojne banke Vojvodine, koji je bio nedovoljan da se realizuje investicija. „Jugoremedija“ je morala da se zaduži kod Hypo Alpe Adria banke po komercijalnim uslovima za dobijanje kredita, što je bilo neprimereno za razvojnu investiciju, kao što je usklađivanje sa standardima GMP. Zbog nemogućnosti plaćanja ovog kredita „Jugoremedija“ je po predlogu Hypo Alpe Adria banke otišla u stečaj.

Da bi realizovala rekonstrukciju i usklađivanje sa GMP, „Jugoremedija“ je morala na godinu i više dana da stane sa proizvodnjom. Nije mogla da proizvodi lekove u objektima u kojima su se vršili građevinski radovi. Kada je „Jugoremedija“ konačno završila investiciju, Ministarstvo zdravlja je smanjilo cenu njenih najprofitabilnijih proizvoda ispod proizvođačkih i uslovlje je da će ove lekove staviti na uvoz ukoliko „Jugoremedija“ ne nastavi da ih proizvodi. To je doprinelo velikim finansijskim problemima. U isto vreme, Mistarstvo unutrašnjih poslova je vršilo presiju svakodnevnim kontrolama poslovanja, što je sve dovelo do toga da Fabrika gubi ugled i poziciju na tržištu.

Od otvaranja stečaja, 27. decembra 2012. godine, sve proizvođne

kapacitete „Jugoremedije“ A.D. - u stečaju koristi zakupac, novosadska firma „Union Medik“, koja je uspeła da od Ministarstva zdravlja Republike Srbije dobije gotovo sve licence za proizvodnju „Jugoremedijinih“ lekova, odnosno da ih prebaci na sebe. Njen osnivač i direktor, Milan Selaković, nikada ranije se nije bavio proizvodnjom lekova. On sada koristi rekonstruisani pogon za proizvodnju lekova i plasira lekove „Jugoremedije“ – Aminofilin, Amloidipin, Lupion, Sinkum, Niripan, Baralgetas tablete i druge, koji se spremaju za izvoz. U novoj fazi proizvodnje, u rekonstruisanom pogonu po standardima GMP za masti i supozitorije priprema se proizvodnja Aciklovil, Esperson, Delmezon, Obitin masti i proizvodnja Festala. Ovo je samo deo lekova koji se mogu prodati, jer su deficitarni, a njihova vrednost je oko 15 miliona evra. Za svega tri meseca proizvodnje i plasmana ovih lekova zarada zakupca može biti 30% od vrednosti, što je 4,5 miliona evra.

Uspeh „Union Medika“ je pokazao da, kada ima političke volje, „Ju-

goremedija“ može da posluje sa uspehom, odnosno da nesposobnost plaćanja nije bila posledica lošeg stanja u „Jugoremediji“, već pritisaka države koje smo prethodno naveli.

Stečajni upravnik „Jugoremedije“ je potpisao ugovor o zakupu i overio ga u sudu, pre nego što je obavestio Odbor poverilaca. Bivši direktor „Jugoremedije“ i potencijalni investitor, Dušan David Mladen (za koga je garancije dala Hipo banka) je svoju firmu „Blurouz fond“ prodao zakupcu „Union Medik“, čime je zakupac, zajedno sa Hipo bankom, postao i podnosilac Plana reorganizacije. Hipo banka je prodala deo svog potraživanja, ugovorom o cesiji, društvu sa ograničenom odgovornošću Heta Real Estate iz Beograda, koja je sada takođe podnosilac Plana reorganizacije.

O podnetom Planu reorganizacije sud još nije odlučio. Sličan scenario urađen je u fabrici „Luxol“ iz Zrenjanina, gde je fabrika gurnuta u bankrot, a vlasništvo „Jugoremedije“ je bilo 70%. Za samo 7 hiljada evra novosadska firma „Delta Farm“ d.o.o. već treću godinu crpi ceo potencijal fabrike u svoju korist. „Delta Farm“ je firma koja je povezana sa „Union Medikom“. Poverioci strahuju da je moguć isti scenario i za „Jugoremediju“, da se kroz dugogodišnji zakup ceo potencijal fabrike koristi samo za zakupca. Smatramo da ovakvim rešenjem niko od poverilaca neće biti u mogućnosti da se naplati, uključujući i Hypo Alpe Adria banku i Heta Real Estate kao poverioce.

Zbog svega navedenog, poverioci iz reda bivših radnika i partnera Jugoremedije tražili su da Sud, na osnovu člana 7. stav 1. Zakona o stečaju, a u vezi sa razlozima navedenim u čl. 372., 375., 426. tač. 8) 9) 10) i čl. 428. tač. 5) 6) Zakona o parničnom postupku, dozvoli ponavljanje postupka, ukine rešenje o klauzuli pravnosnažnosti i rešenje Posl. br. St. 300/2012 od 27. 12. 2012.g. kojim je otvoren postupak stečaja nad dužnikom „Jugoremedija“ A.D. Zrenjanin i da u ponovljenom postupku donese rešenje kojim će obustavi postupak za otvaranje postupka stečaja nad JUGOREMEDIJIA FABRIKA LEKOVA AKCIONARSKO DRUŠTVO, ZRENJANIN, ulica Pančevačka bb, matični broj 08000034, PIB 10065193.

Predloženo je i da sud ovaj predlog dostavi Hypo Alpe Adria banci, kao predlagraču pokretanja stečaja u Jugoremediji, i društvu sa ograničenom odgovornošću „Heta Real Estate“, kako bi se izjasnili da li zbog novih dokaza žele da povuku predlog za pokretanje stečaja. Ukoliko je jedini interes Hypo Banke u „Jugoremediji“ da naplati svoje potraživanje, iz novih dokaza je jasno da će Hypo banka, odnosno „Heta Real Estate“, svoj interes najbolje zaštititi ukoliko povuče predlog za pokretanje stečaja i omogući da fabrika ponovo pokrene proizvodnju i realizuje kapacitete u skladu sa procesnom Gradskog zavoda za veštačenje. U protivnom, ako se nastavi ovakvo stanje i ukoliko se ponovi scenario iz „Luxola“, niko od poverilaca neće naplatiti svoja potraživanja, a najviše će biti oštećeni radnici i sama država.

U nameri da obustavimo postupak sečaja, i da nastavimo sa proizvodnjom i sa normalnim funkcionisanjem fabrike, što je i u javnom, a ne samo u našem pojedinačnom interesu, kao poverioci smo se obratili i privrednom društvu „Heta Real Estate“, koje je otkupilo celo potraživanje od Hypo banke, sa zahtevom da zajedničkim nastupom pred sudom obustave stečaj „Jugoremedije“, i to u cilju namirenja svih potraživanja u celosti. U nadi da će navedeno društvo prepoznati svoj ekonomski interes, a i javni interes koji postoji u ovom slučaju, poverioci još uvek čekaju izjašnjenje kako njima lično tako i izjašnjenje samom sudu, a po formalnom predlogu koji je podnet.

U istoj nameri, podnosioci zahteva su se obratili i Vladi Republike Srbije, i premijeru Aleksandru Vučiću lično, a kao kreatorima ekonomskih prilika i privrednog ambijenta, a premijeru i kao deklarisanom vodećem borku protiv svih vrsta zloupotreba i kriminala u Srbiji, sa zahtevom da svojim ličnim zalaganjem, a kao u nekim drugim slučajevima, motiviše učesnike u ovom postupku da rade u javnom interesu, te da se ovaj postupak završi vraćanjem „Jugoremedije“ na mesto privrednog giganta na Balkanu koje joj pripada. Takođe, podnosioci zahteva su izrazili volju da lično upoznaju premijera sa novonastalim okolnostima, sa pravom vrednošću „Jugoremedije“ koju su utvrdili državni organi, sa načinom namirenja svih poverilaca i zaštite državnih interesa, kao i boljitka koji bi donela zdrava „Jugoremedija“, kako pojedinačno poveriocima i radnicima tako i samom društvu i državi, te se očekuje reakcija Vlade i premijera lično po podnetom zahtevu.

Ovo obraćanje je usmereno i na vraćanje u javnost problema „Jugoremedije“, koji je od opšteg društvenog interesa, te motivanje najšire javnosti, od pojedinca do stručnih i političkih struktura, za davanje doprinos rešenju ovog problema na opšte dobro.

U Zrenjaninu, 11. septembra 2014. godine

Bivši radnici, poverioci i akcionari „Jugoremedije“